

N:o 45.

Ank. till Riksd. Kansli d. 29 April 1869, kl. 2 e. m.

Andra Kammarens Fjerde Tillfälliga Utskotts Betänkande N:o 12, i anledning af återremiss af Betänkandet N:o 2, rörande väckt förslag till ändring i gällande resereglemente.

Med anledning af Andra Kammarens den 3 sistlidne Mars fattade beslut, att till ytterligare behandling af dess Fjerde Tillfälliga Utskott återförvisa Herr A. Rydbergs motion, N:o 67, om ändringar i gällande resereglemente, deröfver Utskottet förut afgifvit Betänkande (N:o 6 i samlingen), har Utskottet tagit detta ärende i ytterligare öfvervägande.

Utskottet, som hyllar den grundsats att, utom för sjelfva fortskaffningskostnaden, större ersättning ej bör tillerkännas embetsman, som reser i embetsärenden, än som motsvarar skilnaden emellan å ena sidan hans utgifter för kost och logis under resa och förrättning och å den andra hans lefnadskostnad i hemmet, har, vid granskning af Kongl. Resereglementet den 10 November 1865, trots sig finna, att de deruti bestämda dagtraktamenten äro till en del högre, än som med ofvan uttalade grundsats öfverensstämmer, och att de nu varande nio klasserna lämpligen kunna inskränkas till fem eller sex. De uti reglementets fem första klasser upptagna funktionärer hafva derjemte uti § 8 mom. 2 fått sig en förmån tillagd, hvaraf de endast under vissa vilkor borde få sig begagna. Der finnes nemligen stadgadt, att embetsman, tillhörande någon af dessa klasser, som färdas på ångfartyg eller jernväg, eger att för betjening tillgodoräkna sig ett belopp, motsvarande afgiften för en sådan plats å fartyget eller jernvägen, som för 9:de klassen är bestämd, (nemligen på ångfartyg: afgift för däcksplats, eller, vid längre tur än dagsresa, för billigaste plats under däck, och på jernväg: afgift för plats i tredje klassens vagn, eller, när denna ej finnes, andra klassens). Då nu föreskrift saknas derom, att nämnda förmån ej må tillgodonjutas, så vida icke betjening verkligen åtföljer den resande, så kan en embetsman, som reser på snälltåg och icke medför betjent, för sin egen person begagna betjentens plats i andra klassens vagn

Bih. till Riksd. Prot. 1869. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 18 Häft.

och sålunda inbespara hela afgiften för den honom sjelf tillkommande platsen i första klassens vagn.

De öfriga fyra klassernas embets- och tjenstemän, af hvilka många hafva ganska ringa löner och till en del äro hufvudsakligen aflönade genom extra inkomster, hvilkas belopp understundom bero på den större eller mindre arbetsförmåga, de besitta, äro deremot vida mindre gynnade i resereglementet, hvilket alltså företer missförhållanden, de der böra i möjligaste måtto utjemnas. Härförutan finnes i resereglementet en annan väsendtlig brist. Ut i § 6 finnes väl stadgadt, att rese- och traktamentskostnadsersättning utgår efter det eller de olika sätt att färdas: med skjuts, på ångfartyg eller på jernväg, som för resan verkligen begagnats, och att såsom tjenstefel anses, om reseräkning upptager godtgörelse för ett med högre kostnad förenadt befordringssätt, än det, som under resan blifvit användt, och i § 7 föreskrifves, att godtgörelse af kostnad för resa med skjuts skall beräknas efter kortaste väg, å hvilken skjutsinrättning finnes; men deremot saknas nödig föreskrift derom, att den väg eller det resesätt bör begagnas, som medför minsta kostnaden.

Den uti § 8 mom. 1 bestämda ersättning för transport af den resandes effekter till och från ångfartyg eller jernväg synes äfven vara temligen högt tilltagen och i de flesta fall öfverflödig. Sådan transport lärer väl knappt ifrågakomma annat än vid ankomst till eller resa från stad och så vida åkare eller bärare måste anlitas; men kostnaden därför är vanligtvis vida mindre, än den i reglementet bestämda ersättningen, hvilka för de 5 första klasserna utgör 1 R:dr 50 öre, för 6:te och 7:de klasserna 1 R:dr och för 8:de och 9:de dito 75 öre, och torde kunna och böra bestridas medelst dagtraktamentet.

På grund häraf anser Utskottet, som ej vill förorda ovillkorligt bifall till de nedsättningar i dagtraktamenten, motionären föreslagit, sig böra, med anledning af hans i slutet af motionen gjorda framställning, härmed föreslå:

att Riksdagen uti underdånig skrifvelse anhåller, att Kongl. Maj:t ville i nåder utfärda ett nytt resereglemente, deruti *dels* de uti det nu gällande bestämda nio klasser sammanföras till fem eller sex; *dels* dagtraktamentena nedsättas till lämpliga, det verkliga behofvet mera motsvarande belopp; *dels* bestämmes att rese- och traktamentskostnadsersättning alltid beräknas efter den väg och det sätt att färdas, som medför minsta kostnad; *dels* uteslutes nu bestämd ersättning för transport af reseffekter till och från ångfartyg och jernväg; och *dels* stadgas, att resekostnad för betjening på ångfartyg eller jernväg icke må tillgodoberäknas, der sådan ej medföljt.

Stockholm den 29 April 1869.

På Utskottets vägnar:

G. H. Stråle.